

hvor de kan indtage deres stoffer på en måde, som er sikker for dem.

Jeg tror, vi alle sammen har en klar intention og et ønske om, at der ikke er stofafhængige mennesker i samfundet, og jeg tror også, vi alle sammen ligesom Venstres ordfører er meget opsat på, at der skal etableres flere tilbud og tages flere initiativer for at sikre, at der kommer gode tilbud. Nu er jeg jo selv socialrådgiver, så jeg kunne foreslå, at vi startede med at give en bedre behandlingsgaranti, så misbrugere kunne komme i behandling fra den første dag, de udtrykte motivation til det. Men det er ikke det, vi behandler i dag.

Kl. 17.40

Det, vi behandler, er spørgsmålet om, hvorvidt stofafhængige personer, som ikke har modtaget eller er faldet igennem et behandlingsforsøg, skal have en værdig tilværelse, og det skal de. De skal have en værdig tilværelse i et sundhedsrum, hvor de har personale omkring sig, som er i stand til at tale med dem, hvor de kan få en kop kaffe, hvor de kan få vasket deres tøj, og hvor det også kan sikres, at de sprøjter, de sprøjter sig med, er rene. Det kan også sikres, at såfremt de har sygdomme, kan de blive tilset af en læge, og det kan også sikres, at de mennesker får en social kontakt, der gør, at den dag de får motivation til at bryde deres stofafhængighed, er der faktisk en professionel, som tager dem på ordet og hjælper dem videre i systemet.

Heroppe fra denne talerstol er der blevet sagt noget om, at der er en masse uklarheder i forslaget, og at det er derfor, man ikke kan støtte det. Vi har bl.a. hørt Venstres ordfører sige det, men jeg mener, forslaget er rimelig klart: 72 steder rundt omkring i verden har man allerede etableret sundhedsrum, 72 steder er det blevet en succes, og 72 steder har man valgt ikke at nedlægge dem, fordi de har været en succes – forstået på den måde, at dødeligheden blandt narkomaner falder.

Jeg synes, det i sig selv er godt, at de mennesker ikke ligger og overdoserer sig med narko rundt omkring på gaderne, men faktisk har mulighed for at tage deres stof et sted, hvor der er uddannet personale til at støtte dem, og derfor synes jeg, det er fjollet, når man afviser forslaget på grund af, at det ikke er konkretiseret nok. Det synes jeg faktisk det er. Det er et spørgsmål, om de mennesker skal have en værdig tilværelse eller ikke skal have det, og om det skal ske i et sundhedsrum, som bevisligt fungerer godt rundt omkring i verden.

Så vil jeg bare lige sige, at der tikkede en mail ind til mig, inden jeg gik i salen. Der står i den, at man netop har foretaget en opgørelse i Norge. I Oslo oprettede man i februar sidste år i februar et sundhedsrum, og man har konstateret, at dødeligheden for de norske misbrugere er faldet. Det tyske sundhedsministerium har i en pressemeddelelse oplyst, at dødeligheden fortsat er for nedadgående, efter at man har indført sundhedsrum, men vi kan konstatere, at i Danmark er antallet af døde narkomaner stagneret siden 1995, uanset de tiltag vi hidtil har gjort. Derfor synes jeg, der i høj grad er brug for nytænkning i samfundet, og jeg mener, at sundhedsrum er en del af svaret.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Vi vil gerne give vores besyv med til dette forslag, som vi er medforslagsstillere på.

Udgangspunktet er jo det samme som sidst, da vi havde forslaget til behandling, nemlig at når det gælder narkomaner her i landet, gør vi det ikke godt nok. Siden sidst har vi fået en aftale i forbindelse med satspuljen, og det er udmærket, men for os er det sådan set ikke enten-eller. Vi synes stadig, det går for dårligt, når det gælder behandlingen af narkomaner her i landet, og et sundhedsrum, som der foreslås om her, mener vi sådan set kunne være den rigtige håndsrækning til de allerdårligst stillede narkomaner.

Vi har faktisk stadig svært ved at se, hvorfor man er forbeholden over for det. Der er tale om et videnskabeligt kontrolleret forsøg, og det vil sige, at der er nøje hånd i hanke med det. Det er ikke nogen glidebane eller noget som helst i den retning, og for vores vedkommende spiller det også en rolle, at i dag mangler vi faktisk viden på området og er henvist til at overveje, om vi kan bruge andre landes erfaringer til noget. Sådan som landet ligger, synes vi, der er alt at vinde i form af mere viden og en mulighed for faktisk at kunne hjælpe de meget dårligt stillede narkomaner.

Vi har haft meget principielle ideologiske diskussioner om, hvorvidt det vil betyde en form for legalisering af narko, og om det er i overensstemmelse med internationale konventioner. Vi har tidligere slået fast, at vi ikke mener, det er i uoverensstemmelse med internationale konventioner, og vi kan heller ikke se nogen form for le-